

Hjælp for den Del af Europas Befolkning, som nu lider Nød. Derfor maa de offentlige Arbejder føre en tilbagetrukken Tilværelse, indtil de mange Erhverv, der mangler Arbejdskraft, har faaet Dækning for denne Mangel. Netop nu, hvor Foraaret er over Landet, har vi Chancen for at tilrettelægge den Høst, som mange Mennesker ser hen til med den største Forventning. Det er Kaldet til os i Dag, at vi udnytter denne Chance og gør vor Del af det Genrejningsarbejde, som Krigens nedbrydende Kræfter har gjort nødvendigt.«

Hans Hedtoft (S.) var ligeledes tilfreds med Resultatet af Udvalgsarbejdet, under hvilket det efter hans Opfattelse var lykkedes »at forme en saa god Lov, som Forholdene tillader det, tagende Hensyn til de Erfaringer, der er gjort under tidligere Love«. Derimod tog Taleren skarpt Afstand fra et af Arbejds- og Socialministeren udsendt *Cirkulære af 19. Marts 1946 om Standsning af visse Statsarbejder og statsstøttede offentlige Arbejder*. Dette Cirkulære havde, udtalte han, ikke alene fremkaldt Harmen i Arbejderbefolkningen, men ogsaa hos de offentlige Myndigheder, »som nu ser Arbejdsmulighederne glide sig af Hænde paa en Række Omraader. Cirkulæret bestemmer, at de offentlige Arbejder paa faa Undtagelser nær uden noget som helst Varsel standses, og uden at Dispensationsansøgning har opsættende Virkning for Arbejdets Standsning.

Vi staar her over for en Foranstaltning fra de offentlige Myndigheders Side, foretaget uden Forbindelse med de praktiske Forhold paa Arbejdsmarkedet, uden Hensyn til, hvem Foranstaltningen rammer, hvor den rammer, og hvilke Virkninger den videre vil have for Beskæftigelsen, en Foranstaltning, der ganske simpelt, hvis der skal tages Hensyn til Forholdene, som de nu engang er paa Arbejdsmarkedet, ikke lader sig overholde i Praksis«.

Efter nærmere at have gjort Rede for sit Syn paa denne Sag stillede Taleren følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

»Idet Folketinget over for Regeringen udtaler sin alvorlige Misbilligelse af den ved Cirkulære af 19. Marts d. A. iværksatte Standsning af Statsarbejder og statsstøttede offentlige Arbejder, gaar Tinget over til Lovforslagets videre Behandling.«

Arbejds- og Socialministeren havde derefter Ordet. Han fremhævede, at det omtalte Cirkulære udelukkende havde til Formaal at sikre Erhvervene den fornødne Arbejdskraft, og at der vilde blive givet Dispensation, hvor Omstændighederne talte derfor. »Der kan muligvis blive Tale om Tilfælde, hvor Arbejdsstandsningen vil medføre uforholdsmæssigt store Udgifter for det offentlige til Udbetaling af Erstatninger, og der kan være en Række Tilfælde, hvor det paagældende Arbejde er af en saadan Natur, at det vil være rimeligt at give Dis-